PUBLISHED BY THE ROOSEVELT PRESS, 1 ROOSEVELT AVE., NEW YORK CITY.

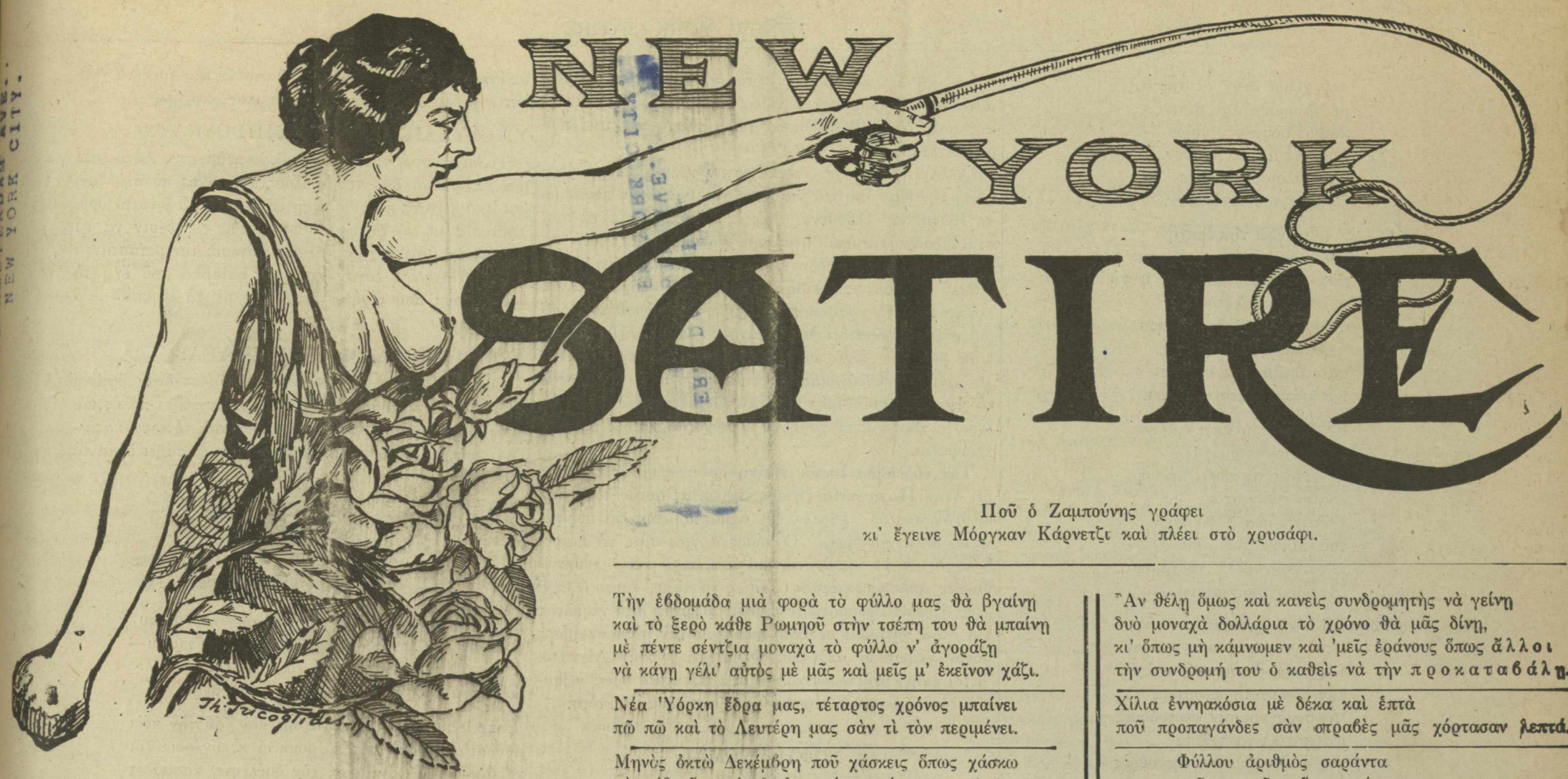

Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χρυσάφι.

Τὴν ἑβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνῃ
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνῃ
μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
νὰ κάνῃ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεῖς μ' ἐκεῖνον χάζι.

Νέα 'Υόρκη ἕδρα μας, τέταρτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ καὶ τὸ Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Μηνὸς ὀκτὼ Δεκέμβρη ποῦ χάσκεις ὅπως χάσκω
μὲ κάθε ἕνα νέο διπλωματίας φιάσκο.

Ἂν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνῃ
δυὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίνῃ,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεῖς ἐράνους ὅπως **ἄλλοι**
τὴν συνδρομή του ὁ καθεὶς νὰ τὴν **προκαταβάλῃ**.

Χίλια ἐννηακόσια μὲ δέκα καὶ ἑπτὰ
ποῦ προπαγάνδες σὰν σπραβὲς μᾶς χόρτασαν **λεπτά**.

Φύλλου ἀριθμὸς σαράντα
ποῦ περνοῦμε ὅπως πάντα

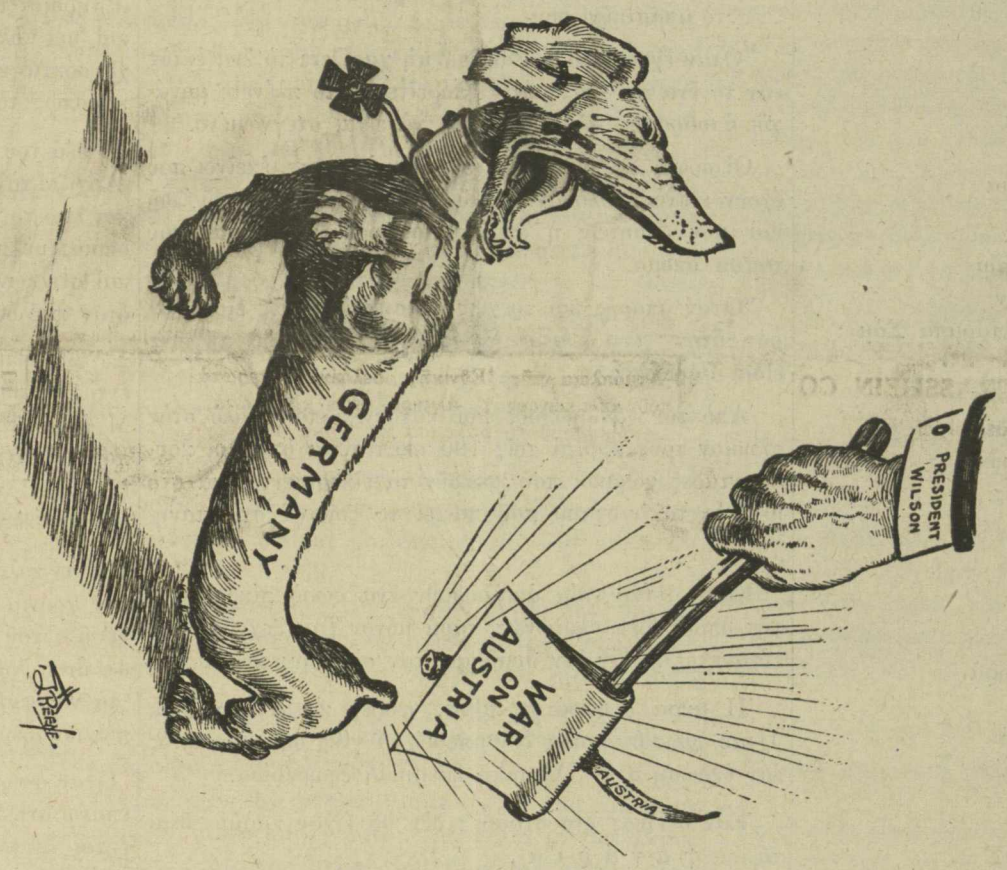

Ὁ Μπάρμπα Σὰμ μὲ τὸν μπαλτά, ἐμεῖς ποῦ θὰ χορέψωμε
καὶ ἡ οὐρὰ τοῦ Κάϊζερ ποῦ θὰ τὴν κουτσουρέψωμε

Καὶ μὲ λύπη καὶ χαρὰ
κἄτι νέα σοβαρὰ

True translation filed with the Postmaster at New York, N. Y. on the 6th December, 1917 as required by the act of October 6th, 1917.

Φ.—Πᾶνε τὰ χρόνια τὰ παληὰ
ποῦ ἤμουν ὅλω δρᾶσις
γράφων γιὰ κάθε Βασιληᾶ
λαούς, ἐπαναστάσεις,,
καὶ ἐπικρίνων τὰ καὶ τὰ
χτύπαγα μέσ' στὰ στήθεια
καὶ τὴ θαροῦσαν χωρατὰ
κάθε στραβὴ ἀλήθεια.

Πᾶνε οἱ χρόνοι κι' οἱ καιροὶ
ποῦ ἐπικρίνων τὰ καὶ τὰ
κι' ἀνεμομύλους μὲ σφυρὶ
σατυρικὸ χτυποῦσες
κι' ὅλοι σοῦ λέγαν ἰσαλὰ
ζευζέκι Περικλέτο

ποῦ θέλεις σώνει καὶ καλὰ
νὰ μᾶς μορφώσῃς φέτο.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ
ποῦ σφίγγει τὸ τσαροῦχι
δὲν ἔχουν πέρασι φτωχοὶ
παρᾶς, προνομιοῦχοι
καὶ τὸν μπερντὲ μεσ' στὸν καιρὸ
αὐτὸν ἐδῶ τὸν χάλασα
γιατὶ μ' ἀρέσει τὸ νερὸ
καὶ νὰ κυτῶ τὴ θάλασσα.

Τώρα καὶ πόλις καὶ χωριὸ
τοὺς νόμους των μετέβαλαν
καὶ τὰ ποδάριά μας τὰ δυὸ
σ' ἕνα παποῦτσι ἔβαλαν
κι' ἔτσι τὸ κάθε περιττὸ
κι' ἀνάρμοστο καὶ βίδα
σοφὸ κι' ἀνάγκη τὸ κυτῶ
στοῦ Νόμου τὴν τσιμπίδα.

Π.—Μεσ' στῆς ἀκρίβειας τὸν καιρὸ
στὰ χρόνια τοῦ πολέμου
ποῦ ἀπαθῶς κι' ἐγὼ θωρῶ
τὴν τεμπελιὰ τοῦ Αἵμου
Σύμμαχοι πέρνουν δανεικὰ
κι' ἀπ' τὸ 'να στ' ἄλλο χέρι
περισσευμάτων μερικὰ
δανείζουν τὸ Λευτέρη.

Στερήσεις γύρω μου κυτῶ
ζωὴ πικρὴ καὶ ἄχαρι
τριάντα μπλόκους περπατῶ
γιὰ δέκα σβώλους ζάχαρι
κι' ἔχω τὰ μάτια μου στραβὰ
κι' ἀντίρρησι δὲν φέρνω
ποῦ τὴν πληρώνω κι' ἀκριβὰ
καὶ ξύκικη τὴν πέρνω.

Στὰ χρόνια τοῦτα Φασουλῆ
τὰ πολυπικραμένα

ποῦ χίλιοι δυὸ γιὰ παραλῆ
μὲ θεωροῦν καὶ μένα
καιρὸς σορόκος γύρισε
ἀράουντ ἀπ ἐντ ντάουν
καὶ παλαμίδα μύρισε
εἰρήνης τοῦ Λιαντάουν.

Φ.—Σ' αὐτὴ ἐδῶ τὴν ἐποχὴ
ποῦ τῶν αἱμάτων τέλματα
μιᾶς φαρμακώνουν τὴν ψυχὴ
μὲ βίας διαγγέλματα
ὁ Μπάρμπα Σὰμ ἐμίλησε
ἡ πλᾶσις κλίνει γόνυ
καὶ ἀπαλὰ τὸν φίλησε
καὶ μᾶς τὸν στεφανώνει.

Ὁ Μπάρμπα Σὰμ ἐμίλησε
κι' ὁ κόσμος σιωπᾷ
κι' εὐθὺς τὸ πῶμα κύλισε
ἐπάνω στὸ λωπᾶ
τοὐτέστι στὸ Γερμανικὸ
τοῦ Μπίλι τεντζεράκι
κατατρακυλᾷ τ' Αὐστριακὸ
Ἀψβούργικο καπάκι.

Π.—Θὰ γίνῃ Φασουλῆ καυγᾶς;
Φ.—Ὡς τὴ στέρνή μας διάρα
τώρα θὰ βγάλῃ κι' ὁ ἀγᾶς
τὴν τουρλωτὴ φεσάρα
Ἀψβούργων πᾶν ψευτοδορὲς
φαρμακωμένα γέλοια
καὶ οἱ Βουργᾶροι τῆς οὐρὲς
θὰ χώσουν μεσ' στὰ σκέλλια.

Τὰ δόντια μας τὰ τρίξαμε
βρὲ Περικλῆ ἐν τέλει
καὶ πόλεμο κηρίξαμε
στοῦ Μπίλι τὸ κοπέλι
Ξυλώσαμε τὸ μπάλωμα
ποῦχαμε στὰ σακάκια
κι' ἔγεινε τρούλι μάλωμα
ἡ χθεσινή μας κάκια.

Ταραμιτατὰμ ταραμιταμτάμ
τρουμπέτες ἀγναντεύουν
πέφτει τὸ κλόμπ τοῦ Μπάρμπα Σὰμ
Αὐστριακοὺς μαζεύουν
μὰ γὼ κυτῶν τῆς φυλακὲς
καὶ τῆς βαρειὲς κιγκλίδες
κλαίω παχειὲς Αὐστριακὲς
κι' ἀφράτες Οὐγγαρίδες.

Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος
ὁ δεύτερος τσακπίνη
μὰ ἂν καὶ φιλοπόλεμος
μὰρέσει ἡ Εἰρήνη
καὶ θὰ τὴ δοῦμε μιὰ φορὰ
ψηλὰ ν' ἀνατήλῃ
ὅταν κτυποῦνε τὰ φτερὰ
τοῦ Τσάλη καὶ τοῦ Μπίλι

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ λήξασα ἑβδομὰς ἐπέρασε καὶ αὐτὴ χωρὶς νὰ μᾶς δώσῃ δυστυχῶς μερικὰ ἀπὸ τὰ γεγονότα ἐκεῖνα ποῦ μποροῦμε νὰ πιάνωμε μεῖς χωρὶς ὅμως ὕστερα νὰ τσακώνῃ ἐμᾶς ἡ τσιμπίδα.

Ἐπέρασε καὶ ἡ ἑβδομὰς αὐτὴ στὸ βρόντο ὅπως ἡ φοβέρες τῶν Φιλελευθέρων, ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Νομοταγῶν καὶ αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Ἐθνικοῦ Κήρυκος.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ παροῦσα στήλη πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ γεμίσῃ γιὰ νὰ διαβάσουν οἱ ἀναγνῶσταί μας—ἀδιαφόρως τοῦ ἂν πληρώνουν ἢ ὄχι τὸ Σάτυρο ὅλοι ἐκεῖνοι ποῦ τὸν διαβάζουν—γιὰ τοῦτο πρέπει νὰ δημιουργήσωμε μερικὰ γεγονότα ποῦ θὰ ἐγένοντο αἴφνης ἂν ζούσαμε στὴν Πολυνησία ὅπου καθὼς ἀναφέρει ἡ Παλαιὰ Γραφὴ οἱ ἄνθρωποι περπατοῦν μὲ τὰ χέρια καὶ τρῶνε μὲ τὰ ποδάρια ὄχι τὰ δικά τους ἀλλὰ τοῦ γείτονα.

Ἂν ζούσαμε λοιπὸν ἐκεῖ κάτω δὲν θὰ εἴχαμε ἀνάγκην ἀπὸ ζάχαρι ἡ ὁποία δὲν βρίσκεται στὰ μπακάλικα δῶ πέρα, ὑπάρχει ὅμως ἐν ἀφθονίᾳ στῆς ἀποθῆκες μερικῶν κεφαλαιούχων καὶ τοῦτο γιατὶ ἐκεῖ δὲν θὰ πίναμε τσάϊ καὶ καφέ, ἀλλὰ θὰ τρώγαμε τὰ νύχια μας, ὅπως τὰ τρώει πολὺς κόσμος ἐφέτος χωρὶς ὅμως καὶ νὰ χορτάσῃ γιατὶ ἕως ὅτου χορτάσῃ πεθαίνει ἀπὸ πεῖνα.

Ἀλήθεια! Ὁμιλήσαμε γιὰ τὴν πεῖνα καὶ ἦρθεν ἀσυναισθήτως στὸ μυαλό μας τὸ κρέας τοῦ χασάπη, τὰ κολοκύθια τοῦ Μανάβη, τὰ πορτοκάλια τῆς γειτόνισσας ποῦ κρατεῖ τὴ διπλανή μας φρουταρία, τὰ διάφορα πράμματα τοῦ Γκροσαριέρη καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη τῆς ἀνάγκης μας, τὰ ὁποῖα ἔφθασαν τώρα τελευταίως ἐκεῖ ποῦ δὲν λέγεται.

Ἀλλὰ μήπως εἶχε τοὐλάχισταν κανεὶς ποῦ νὰ περάσῃ τὴν ὥρα του καὶ νὰ ξεσκάσῃ λιγάκι τὴν περασμένη ἑβδομάδα; Πουθενά. Ἐκτὸς ἂν ἀπεφάσιζε νὰ πάῃ στὴ Φιλαδέλφεια ὅπου ἦταν πραγματικῶς γιὰ γέλοια.

Γεγονότα λοιπὸν δὲν εἴχαμε τὴν περασμένην ἑβδομάδα. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἔχομε καὶ μεῖς ἐφημερίδα καὶ πρέπει κάτι νὰ γράψωμε στὴ στήλη αὐτὴ ὑποθέτομε γιὰ μιὰ στιγμὴ τώρα ὅτι δὲν βγαίνομε—μὲ τὸ συμπάθειο—κάθε βδομάδα, ἀλλὰ κάθε μέρα, ὅπως καὶ μερικοὶ ἄλλοι καὶ ἀντὶ νὰ καταχωρίσωμε τηλεγραφήματα ἀναφέρομε τὰ γεγονότα ποῦ δῆθεν ἔγειναν τὸν καιρὸ ποῦ ὁ κόσμος ἔτρωγε χορτάρι, οἱ χορηγοὶ κουτόχορτο καὶ οἱ ἔξυπνοι τσουβάλια.

Τὴν ἑβδομάδα λοιπὸν ἐκείνη ἦρθαν μερικὲς εἰδήσεις ὅτι στὴν Παταγωνία (ἢ στὴ Σαγωνία; αὐτὸ ἦτο λιγάκι δυσανάγνωστο) ἔβρεξε ὄχι σαμάρια ὅπως τὸ περιμέναμε, ἀλλὰ χρυσάφι. Ὁ κόμος ἄρχισε τότε νὰ πετροβολιέται μὲ τὰ ναπολεόνια καὶ ἕνα σωρὸ ἄνθρωποι ἐπέθαιναν ἀπὸ πολυφαγία. Ζέστες μεγάλες, ἔπιασαν ποῦ ὅλος σχεδὸν ὁ κόσμος ἦτο γυμνὸς μολονότι ἦτο χειμῶνας καὶ στοὺς δρόμους οἱ ἄνθρωποι ἐγύριζαν μὲ πουκαμίσες μόνον χειρότερα ἀπ' τοὺς Φελλάχους στὴν Αἴγυπτο. Ἔτσι ἐπῆγε κάμποσον καιρό, στὰ τελευταῖα ὅμως ὁ καιρὸς ἔφτιαξε καὶ οἱ στραβοὶ ἀνοίξανε τὰ μάτια τους.

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ὅταν σὲ ραπίσουν ἀπὸ τὸ ἕνα μάγουλο γύρισε καὶ τὸ ἄλλο κι' ὅταν σὲ ραπίσουν κι' ἀπὸ τὰ δύο τότε σήκωσε . . . . τὸ μπαστοῦνί σου.

Ὅταν ἔχετε δύο πουκάμισα μὴ χαρίζετε τὸ ἕνα ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἕνα ποῦ σᾶς μένει μπορεῖτε νὰ τὸ πλένετε μονάχοι ἀποβραδὺς κι' ὡς τὸ πρωῒ νὰ εἶναι στεγνωμένο.

Οἱ σοφοὶ δὲν δίδουν ἕνα παρᾶ γιὰ τίποτε, ἐκεῖνοι ποῦ ἔχουν κοινὸ μυαλὸ ἀνησυχοῦν γιὰ τὸν παρᾶ ἐν τῇ ζωῇ καὶ τῶν ἀνοήτων ἡ σκέψις προχωρεῖ καὶ πέραν τοῦ τάφου ἀκόμα.

Ὅταν μπορῇς καὶ τρέχεις σὺ σημαίνει πῶς εἶσαι γερός, ὅταν τ ρ έ χ ῃ ὅμως ἡ μύτη σου θὰ πῇ πῶς εἶσαι ἄρρωστος.

Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ κάνουν κάποιο καλὸ στὸν πλησίον τους 99 ἐπὶ τοῖς 100 σκέπτονται ὅπως οἱ κουβαρντᾶδες χωρικοὶ ποῦ κολλοῦν τὰ εἰκοσιπεντάρικα στὸ μέτωπο τοῦ γύφτου ποῦ παίζει τὸ ζουρνᾶ στὰ πανηγύρια.

Κάθε εὐεργεσία ἀκολουθοῦν ἕνα σωρὸ πίκρες ἀπὸ τῆς ὁποῖες δὲν γλυτώνεις παρὰ μόνον ἐὰν ξεχνᾷς ὅταν εὐεργετῇς κι' ἂν δὲν θυμᾶσαι ὅταν σ' εὐεργετοῦν ἄλλοι.

Ἡ ἄκρα σοβαρότης πολλὲς φορὲς καταντᾷ γελοία. Ποτὲ ὅμως ὁ γελοῖος δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ σοβαρὸς ἐκτὸς ἐὰν ἐκδώσῃ στὴν Ἀμερικὴ ἡμερησία ἐφημερίδα.

Ἐὰν ὁ ἔρως ἦτο στραβὸς δὲν θὰ εἶχαν καμμία θέσι τὰ . . . . φ α ν ά ρ ι α .

Ὅταν πηγαίνῃς περίπατο μὲ τὴ γυναῖκά σου καὶ περνᾶτε μπροστὰ ἀπὸ βιτρίνες φρόντισε νὰ τῆς κρατῇς κουβέντα ἐνδισφέρουσα ποῦ νὰ προσέχῃ σένα. Εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ βλέπῃ στῆς βιτρίνες.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΜΟΝΑΧΟΝ, ΜΠΡΙΤΖΕΠΟΡΤ.

Στὴν πρόσθεσι τᾶ πράγματα ποῦ προσθέτονται πρέπει νὰ εἶναι ὁμοειδῆ. Δὲν μπορεῖς αἴφνης νὰ προσθέσῃς τέσσερα πόδια καὶ δυὸ κοιλιὲς καὶ νὰ κάνῃς ἄθροισμα ἕξ. Μόνον ἕνας ἄντρας καὶ μία γυναῖκα ὅταν προστεθοῦν μπορεῖ νὰ κάνουν τρία ἢ καὶ περισσότερα . . . . . παιδιά.

ΘΕΡΙΑΚΛΗΝ.—ΜΑΝΤΣΕΣΤΕΡ.

Εἶναι προτιμώτερο νὰ ρουφᾷς ταμπᾶκο παρὰ νὰ καπνίζῃς τσιγάρο. Τὸ μόνον δυσάρεστο στὸ ρούφημα τοῦ ταμπάκου εἶναι ὅτι φέρνει φτέρνισμα τὸ ὁποῖον πολλὲς φορὲς μπορεῖ νὰ σὲ φέρῃ σὲ δύσκολο θέσι ὅταν βρίσκεσαι μὲ παρέα καὶ εἶσαι ἀφῃρημένος.

ΧΟΝΤΡΟΚΕΦΑΛΟΝ.—ΕΝΤΑΥΘΑ.

Δὲν ξέρομε πῶς ἐπικράτησεν ἡ συνήθεια νὰ φοροῦν οἱ ἄνθρωποι καπέλλο στὸ κεφάλι. Ξέρομε μονάχα ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι ποῦ φοροῦν ὅλα τους τὰ χρόνια καπέλλο δὲν εἶχαν ὅμως ποτέ τους κεφάλι.

ΥΠΟΓΥΝΑΙΚΩΜΕΝΟΝ.—ΜΠΡΟΥΚΛΥΝ

Τί θὰ κάνῃ ἡ γυναῖκά σου ὅταν πεθάνῃς; Αὐτὸ φίλε μου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς φίλους ποῦ εἶχες σὺ στὴ ζωὴ καὶ ἀπὸ κείνους ποῦ θὰ κάνῃ αὐτὴ μετὰ τὸ θάνατό σου. Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ σὲ βεβαιώσωμε ὅτι ἡ χῆρες κλαῖνε πάντοτε τὸν μεταστάντα κατ' ἀντίστροφο λόγον πρὸς τὸ balance ποῦ ἔχῃ τὸ τσὲκ μποὺκ ποῦ ἀφήνει πίσω του μὲ τὸ συμπάθειο ὁ μακαρίτης.

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΕΝΟΝ.—ΕΝΤΑΥΘΑ.

Ἀφοῦ ἡ ἀρραβωνιαστική σου ἐπιμένει ὅταν βγαίνῃ μαζί σου νὰ πηγαίνετε σὲ μέρη ποῦ συχνάζει πολὺς κόσμος καὶ δὲν τῆς ἀρέσουν τὰ ἀπόκεντρα τότε τὰ καταλληλότερα μέρη γιὰ νὰ εἶσθε καὶ οἱ δύο ἐν τάξει εἶναι τὰ τελευταῖα καθίσματα τοῦ κινηματογράφου.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ Προηγουμένου.)

Βρὲ Ποδαρεὶμ— φωνάζει ἑνὸς ἀγγέλου ἄλλου
ποϊκοβε στὴ λιακάδα τὴν κώχη κάποιου κάλου—
Πᾶρε νὰ σεριανίσῃς αὐτὴ ἐδῶ τὴ λέρα
μὰ πάντα προσεξέ τον μὴν τύχῃ κόψῃ πέρα.

Ἐμπρὸς μοῦ λέει πᾶμε νὰ δῇς καὶ σὺ τὴν πόλι
ποῦ στ' ἄκουσμά της τρέμουν οἱ κοϊλογέροι ὅλοι
κι' ἀρρώστου φαντασίας τὴν δούλεψαν κασμᾶδες
μέσα στὰ Συναξάρια καὶ χίλιες δυὸ φυλλάδες.

Ἐπήραμε τὸ δρόμο, στρατί, τὸ μονοπάτι
καὶ μετ' ὀλίγον μπρός μου κυτῶ ἕνα παλάτι
χρυσόκτιστο ποῦ εἶχε διαμάντια γι' ἀγγωνάρια
κι' ὅπως τὸ περιγράφουν μέσα στὰ Συναξάρια.

Ἡ θέα του μιὰ ζάλη περίεργη μοῦ φέρει
Ἀρχίζω τὸ σταυρό μου μὲ τὸ ζερβί μου χέρι
καὶ λέω τὸ παλάτι αὐτὸ θὰ τῶχει κτίσει
ὅποιος μὲ προμηθείας μπερδεύτηκε στὴ ζῆσι
καὶ στέλλων πρὸς τὴ Δύσι στὸκ ἀρκετὸ κρατοῦσε
ὅταν πεινῶσα φτώχεια τὰ νύχια της μασοῦσε.

Σ' αὐτὸ—μοῦ λέει τότε—τὸ λαμπερὸ παλάτι
ἐντὸς μικροῦ θὰ γίνῃ ἡ δίκη σου σακάτη.
Μ' ἐνόρκους τὸν ρωτάω. —Ο! νό. Δὲν ἔχει τζοῦρι
ποῦ νὰ καταδικάζῃ ὅταν τραβᾷς κουμποῦρι
ἐκτὸς ἀπ' τοὺς πλουσίους ποῦ ζουρλαμάδα πιάνει
καὶ μερικὲς μὲ φῖνο μεταξωτὸ φουστάνι.

Βλέπω καλὰ τὸν ξέρεις τὸν κάτω κόσμο, εἶπα,
ποῦ χρόνια ζῇ ἀνοίγων μεσ' στὸ νερὸ μιὰ τρῦπα
κι' ὅ,τι τοῦ πῇς ἐκεῖνος σφυρίζει τὸ χαβᾶ του
ὡς ὅτου ἔρθ' ἡ ὥρα νὰ κλείσῃ τὰ γκαβά του
γιὰ νὰ γενῇ πῶς λένε σὲ κάθε μιὰ κηδεία
πολλῶν σκωλήκων βρῶμα τουτέστι δυσωδία.

Ὅταν φτωχὸς κανένα κάτω στὴ γῆ σκοτώσῃ
ἐπάνω στὴ καρέκλα τὰ κῶλα θὰ τεντώσῃ
ἐκτὸς ἂν εἶναι μαῦρος ποῦ τότε τὸ μπουλοῦκι
μπορεῖ καὶ νὰ τὸν κάψῃ δεμένον στὸ παλοῦκι
καὶ γύρω νὰ χορεύουν πολιτισμένοι ἄλλοι
τῆς λευτεριᾶς ξεφτέρια καὶ νέοι Κανιβάλλοι.

Ξέρω, μοῦ λέει, βλάμη, τί γίνεται κεῖ κάτω.
Ὁ νηστικὸς τί λέει σὰν βλέπῃ τὸ χορτᾶτο.
Ξέρω σὰν τὶ ὁ πλοῦτος μπορεῖ στὴ γῆ νὰ κάνῃ
ξέρω γιατὶ τσιμπίδα δὲν πιάνει τὸ φουστάνι
κι' ὅσες φορὲς τὸ ἔχει μὲ τρόπο τσακωμένο
τὸ μοῦτρο πρέπει νἆταν ἐξκιούζμι σουφρωμένο.

Λοιπὸν γιὰ πές μου εἶπα βρὲ Ἄγγελε ἀσίκι
ποιὸς θὰ μὲ εἰσαγάγῃ καὶ μένα δῶ σὲ δίκη;
Εἰσαγγελεὺς ὑπάρχει; Ποιὸς ξέρει; Θὰ μ' ἀφήσουν
νὰ βάλω δικηγόρους γιὰ νὰ μ' ὑπερασπίσουν
νὰ ποῦν τὰ κρίμματά μου τῆς κάθε ἐποχῆς
πῶς τἄκαν' ἀπὸ τρέλλα καὶ σὲ βρασμὸ ψυχῆς;

Μποροῦν νὰ ποῦν γιὰ μένα καθὼς γιὰ τὴν Ντὲ Σῶλες
πῶς τὰ αἰσθήματά μου ἐκάναν καραμπόλες
κι' ἀπὸ τὸ χτύπα χτύπα κι' ἀπὸ τὸ σῦρε κι' ἔλα
μοῦχε τῆς φρένες πιάσει λογιῶν χιλιάδων τρέλλα
κι' ἀσυνειδήτως ἔτσι καὶ δίχως νἄχω γνῶσι
μὲ ἁμαρτίες εἶχα τὰ μέσα μου λερώσει;

Ὁ Ἄγγελος μ' ἀκούει καὶ λύνεται στὰ γέλοια.
Αὐτὰ μοῦ λέει μοιάζουν τρελλοῦ Παπᾶ βαγγέλια.
Δῶ δὲν περνοῦν τὰ μέσα, ἡ ψευτομαρτυρίες

NEW YORK SATIRE

59 Pearl St., Room 707

Published every Saturday by

C. ZAMBOUNIS

Subscriptions

United States of America .....$2.00 yearly
Foreign Countries and Canada ...$3.00 yearly

Tel. 6319 Broad.

Entered as second class mail matter. April 19th 1917, at the General Post Office of New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ἐνστάσεις δικηγόρων καὶ χίλιες φασαρίες
ὑπεύθυνο τὸ πνεῦμα ὁ Κύριος τὸ θέλει.

Κατὰ τὸ πνεῦμα ποῦχες σὲ κεῖνο τὸ κεφάλι
θὰ κρίνῃ τὴν ψυχή σου σὲ κρῖσι σὰν σὲ βάλῃ
Ἂν τὸ κορμί σου εἶχε στὸν κόσμο ἁμαρτήσει
μὰ τὸ μυαλὸ τὸ κρῖμα τῶχε ὑποκινήσει
καὶ δῶ ὡς δόγμα ἔχουν χωρὶς νὰ κάνουν χάρι
σὰν φταίῃ τὸ γαϊδοῦρι, νὰ δέρνουν τὸ σαμάρι.

(Ἕπεται συνέχεια.)

DETROIT

Τὸ Detroit εἶναι ἡ μόνη ἴσως Ἀμερικανικὴ μεγαλούπολις ποῦ σοῦ προξενεῖ τὴν ἐντύπωσιν Εὐρωπαϊκῆς πόλεως.

Τὸ Detroit δὲν ἔχει τοὺς οὐρανοξύστας τῆς Νέας Ὑόρκης, τῆς Φιλαδελφείας τοὺς καλντεριμωμένους δρόμους ἢ τοῦ Σικάγου τὰ μαυροκόκκινα κτίρια. Τὸ Detroit εἶναι ἡ ἄσπρη Ἀμερικανικὴ πόλις, μὲ τὴν τελεία ρυμοτομία της, τῆς φαρδειὲς λεωφόρους καὶ τῆς πράσινες δενδροστοιχίες της ποῦ ἰσκιώνουν τὴν ἡμέρα τὰ πεζοδρόμιά της καὶ τῆς δίδουν τόσον ρωμαντισμὸ στῆς σεληνοφώτισιτες νυχτιές.

Τὸ Detroit εἶναι ἡ ὡραιοτέρα πόλις τοῦ West καὶ ἀπὸ ἐμπορικῆς ἀπόψεως ἡ καλλιτέρα ὅλων τῶν ἄλλων ποῦ ἔχουν τὸν ἴσον μὲ τούτη πληθυσμό.

Τὰ ἐκτεταμένα ἐργοστάσια αὐτοκινήτων τοῦ Ford μόνον ἀπασχολοῦν δεκάδες χιλιάδων ἐργάτας καὶ τὰ σπουδαιότερο ἀπ' ὅλα ἐργάτες ποῦ καλοπληρώνοντο προτοῦ ἀκόμα ἀρχίσῃ ὁ πόλεμος ποῦ αὔξησε τὸ ἡμερομίσθιο τῶν ἐργατῶν.

Ἀπὸ Ἀμερικανικῆς ἀπόψεως τὸ Detroit εἶναι ὡραία πόλις, πλουσία, ἐμπορική. Ἀπὸ Ἑλληνικῆς; Ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως τὸ Detroit εἶναι μία ἀπὸ τῆς πολυπληθέστερες Ἑλληνικὲς παροικίες ποῦ ἀριθμεῖ τώρα ἴσως 7—8,000 Ἕλληνας μὲ πρώτης τάξεως δουλειὲς καὶ ἐργάτας ποῦ πληρώνονται ὄχι ὀλιγώτερα ἀπὸ 5 δολλάρια ἡμερομίσθιο, τὸ ὁποῖον κατὰ 50 τοῖς 100 σκεπάζει τὸ Σάββατο τὸ βράδυ τὰ μοῦτρα τοῦ Φάντε καὶ τῆς Καβάλως.

Τὸ Monroe Avenue εἰς τὸ ὁποῖον δὲν μιλεῖται ἄλλη γλῶσσα ἀπ' τὴν Ἑλληνικὴ μὲ τὰ πρώτης τάξεως πολυτελῆ καὶ λάμποντα ἑστιατόρια καὶ καφφενεῖά του σοῦ θυμίζει λιγάκι Ὁμόνοια Ἀθηναϊκή.

Στὸ Detroit μολονότι ἡ παροικία εἶναι τόσο μεγάλη κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν ἐφέτος δὲν ὑπάρχει Κοινοτικὴ γκρίνια. Ὀφείλεται ἆρά γε τοῦτο στὸν Παπᾶ ποῦ εἶναι πρώτης τάξεως, στὸ Συμβούλιο τὸ Κοινοτικὸ ποῦ εἶνε βενιζελικό ἢ στὰ μέλη τῆς Παροικίας ποῦ ἐκουράσθησαν πλέον νὰ γρινιάζουν;

Ἀπὸ Ἑλληνικῆς πολιτικῆς τὰ ἴδια ὅπως παντοῦ. Δυὸ κόμματα καὶ κεῖ μὰ ὄχι μὲ φανατισμὸ μεγάλο, ἴσως γιατὶ ξεθύμαναν καὶ οἱΝτετρογιανοὶ γιὰ τοὺςγνωστοὺς λόγους ποῦ ἔστειλαν στοὺς τελευταίους μῆνας παντοῦ κάθε κατεργάρη στὸν πᾶγγό του.

Στὸ Detroit ἔχουν ἐκκλησία ἰδιόκτητον πρὸ δεκαετίας σχεδὸν ποῦ εἶναι ἕως σήμερα ἀκόμη χρεωμένη, Σχολειὸ μὲ ἕνα μόνον Δάσκαλο καὶ γιὰ ὅλα αὐτὰ φταίει ὄχι βέβαια ἡ ποιοικία τοῦ Detroit ἀλλὰ ἡ Ἑλληνικὴ δημοσιογραφία ποῦ ἀντὶ νὰ νουθετήσῃ καὶ συμβάλῃ στὴν ἕνωσι τῶν Κοινοτικῶν δυνάμεων ἐνίσχυσε πάντοτε τὰς διαιρέσεις καὶ ὑπεδαύλισε τὰ πάθη καὶ τὰ μίση γιὰ τὸ δικό της τὸ συμφέρον. Ἂν σήμερα ὑπάρχουν στὴν Ἀμερικὴ Ἑλληνικὲς Παροικίες ποῦ τρώγονται σὰν τὰ σκυλλιὰ καὶ καταφεύγουν στὰ Δικαστήρια καὶ ὀπισθοδρομοῦν καὶ δὲν προκόβουν αὐτὸ ὀφείλεται στὸν Ἑλληνικὸν τύπο.

Μὴ γράψετε κύριοι Καλαμαρᾶδες Κοινοτικὲς ἀηδίες καθόλου· ἀφῆστε τοὺς καλῶς ἀποκατεστημένους στὸν πᾶγκό τους,ξεχᾶστε τὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα τῶν διαφόρων φιλοπροόδων Προέδρων καὶ λοιπῶν ὀφικιούχων καὶ σ' ἕνα χρόνο μέσα ὅλα θὰ εἶναι μέλι γάλα στῆς δυστυχισμένες Ἑλληνικὲς Παροικίες ποῦ βασανίζει καὶ τρώει τὸ σαράκι μερικῶν ποῦ θέλουν νὰ περάσουν στὴν Ἀθανασία διὰ τοῦ τύπου—τῶν δαχτύλων μου παρ' ὀλίγον νὰ πῶ.

Ἡ Ἑλληνικὴ δημοσιογραφία τῆς Ἀμερικῆς εἶναι σὰν τὰ παράσημα. Ἐπὶ 100 ἀνθρώπων, ἐγέννησαν τὴν ἄμιλλαν σὲ πέντε καὶ ἐξηχρείωσαν ἠθικῶς τοὺς 95.

Θέλετε κύριοι καλαμαρᾶδες νὰ προσφέρετε ἀληθινὴ ὑπηρεσία στὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς; Μὴν ἀνακατεύεσθε στὰ οἰκογενειακά του. Ἂς λείψῃ τὸ φῶς σας που τον στραβώνει. Ἀφῆστέ τον νὰ τραβήξῃ τὸ δρόμο του καὶ θὰ προκόψῃ. Ἡ προσέγγισίς σας τὸν δηλητηριάζει. Εἴσθε ἡ γάγγραινα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟΝ ΤΥΠΟΝ

THE PRESIDENT'S MESSAGE

In his message the President speaks with a dignity worthy of the spokesman of a great and free nation, with a reserve that is the best proof of a sense of power, with a sobriety attesting recognition of a supreme responsibility, and with a moral earnestness which shows his heart is serene even though his mind is perplexed by the magnitude of his task.

Without evasion, without paraphrase, the President, in behalf of 100,000,000 people, expresses an unalterable purpose to prosecute the war until an intolerable evil which has arisen to menace the world is crushed and a peace of justice for all is established. No compromise is to be considered that involves an abandonment of the great entre-price to free the world. There crawls the serpent—its head must and shall be broken. Autocracy and militarism must be put in the way of extinction. If the German people, agaist whom we cherish no antipathy and which we would have enjoy as much as ourselves the blessings of freedom and equality, get in the line of fire the responsibility is on them and not on us.

The message makes no direct allusion to the secret treaty of the allies promising territorial enrichment to Italy as the price of her entering the war against Germany. Nor does it allude to the statement by Lord Lansdowne of what he held should be proclaimed as the war aims against Germany in the interest of a clear understanding and an early peace.

The Landsdowne letter is not given the official dignity of a recognition by name in the President's message, but the President goes even further than Lord Landsdowne in his liberality in giving Germany her place among the nations of the earth at the conclusion of the war.

He accuses the present masters of the German people of gross and wanton falsehold in deceiving the people into the belief that they are fighting for the very life and existence of their empire against deliberate aggression. He says we must seek by the utmost openness and candor as to our real aims to convince them of the falseness of such statements. He says no one is threatening the existence of the independence or the peaceful enterprise of the German Empire.

To the pseudo-pacifists of this country, who in the name of peace would make the world a series of armed camps and compel us to change our cantonments from wood to brick, the President replies as Lincoln replied to the copperheads. What they think is of little consequence. Before us is the fact that they are helping militarism and autocracy even as the copperheads helped disunion and the slave power. All whose souls are not awakened to the nature of the great business on which our people are embarked may, as the President well says, "safely be left to strut their uneasy hour and be forgotten."

Ι. ΓΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰατρὸς

203 ERIE BUILDING, CLEVELAND, OHIO

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

«Η ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΥΛΩΝΟΥΣ»

—Μέρος.....ἀπόκεντρον.
—Κεφάλαιον.....100000 στὸ χαρτί.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.)

Ἔτσι ἔλεγε ὁ καθένας ὅ,τι ἔφθανε ἀφοῦ τὸ χωριὸ ἦταν γεμᾶτο ἀπὸ εὐτυχία γιατὶ ὅταν οἱ ἄνθρωποι εὐτυχοῦν σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ἢ ἔχουν παρᾶδες δὲν ἔχουν ὅμως κουκοῦτσι μυαλό, πάντοτε λένε ὅ,τι τοὺς κατεβάσει.

Ὑποθέτομε πῶς κάτι τέτοια σκέψι θὰ ἔκανε καὶ τὸ κεφάλι τοῦ σοφοῦ Παπᾶ ἐκείνη τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ μιλῇ ὅλο μὲ παραβολὲς στὸν ψάλτη ποῦ ἔφερνε γύρω ἀπὸ τὰ βρονταρίδια τοῦ Μύλου καὶ τὰ ξένα γεννήματα.

—Ψάλτη! ἔκανε ἀποτόμως ὁ Παπᾶς ἀφήνων σύγνεφα καπνοῦ ἀπὸ ἕνα τσιγᾶρο ποῦ εἶχε ἀνάψει καὶ τὸ ὁποῖον ὅπως συνήθως εἶχε πάρει ἀμάκα ἀπὸ κάποιον εὐλαβῆ χριστιανὸν καὶ προσήλωσε ἀφηρημένα τὰ μάτια του ψηλὰ στὰ πατερὰ τοῦ Μύλου μὲ μία ἔκφρασι παῦ τοῦ ἦτο συνήθης ὁσάκις εὑρίσκετο μὲ παρέα· θαρρεῖς καὶ τὸ μυαλό του προσπαθοῦσε νὰ λύσῃ κάποιο πρόβλημα σὰν τοῦ σπουδαστοῦ ἐκείνου ποῦ δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ πῶς ἀνέβηκε τὸ βῶδι πάνω στὸ πατερὸ καὶ ἄφησε ἐκεῖ τὴν κοπρειά του μὲ τὸ συμπάθειο.

—Εὐλόγησον ἀπήντησεν ὁ ψάλτης ταπεινῶς μὲ τὴν εὐλάβεια ἐκείνη ποῦ δείχνουν στὴ ζωὴ ὅλοι οἱ τσανακογλύφτες ὅταν μιλοῦν στοὺς κουτοὺς χορηγητάς.

—Ἐνέδυσάν με, Ψάλτη, ρεδιγκόταν μακρυὰν καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρά μου ἔθηκαν κάλαμον ἵνα σπαράξω τὰ τσουβάλια τοῦ μύλου ὡς εἶδος μουσακᾶ.

—Ἡ εὐχή σου Δέσποτα καὶ τοῦ στραβοῦ τὰ μάτια ἐμουρμούρισεν ὁ ψάλτης, σκύβων ἐπάνω ἀπὸ τῆς μυλόπετρες ποῦ τσάκωναν μέσα των καὶ τσάκιζαν κι' ἔκαναν στάχτη τὸ καλαμπόκι τῆς θειᾶς τῆς Ψωροκώσταινας.

—Ἀλήθεια, ψάλτη, εἶπε ὁ Παπᾶς τεντώνων τὸ ἕνα τὸ ποδάρι του σὰν γκαϊδόξυλο καὶ κρατῶν τὸ ἄλλο μαζεμένο σὰν ξενόγλωσσο δημοσιογραφικὸ ὄργανο ἀπὸ τὸν περασμένο μῆνα καὶ δῶθες. Ἔχεις τίποτε νὰ πιοῦμε; Ποτήριον δολλαρίου γλείψομαι εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μυλωδούντων ἱδρυτὰ ὁ παρᾶς εὐλογητὸς εἶ.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΕΜΠΡΟΣ!!

Ἡ τύχη χτυπᾷ στὴν πόρτα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνοι ποῦ δὲν κοιμοῦνται τὴν τσακώνουν.

Ὅλοι εἶχαν εὐκαιρία στὴ ζωή τους νὰ κάνουν χρήματα, ἀλλὰ δὲν εἶχαν θάρρος ἢ δὲν ἐξετίμησαν τὴν εὐκαιρία ὅσον ἔπρεπε καὶ τὴν ἄφησαν νὰ φύγῃ.

Ἡ ἐπικερδεστέρα ἐπιχείρησις, κύριοι, σήμερα εἶναι ν' ἀγοράσετε

ΡΩΣΣΙΚΑ ΡΟΥΒΛΙΑ

Μὴ σᾶς φοβίζει ἡ κατάστασις. Αἱ ταραχαὶ θὰ περάσουν, ἀλλ' ἡ Ρωσσία θὰ μείνῃ.

Τὸ Ροῦβλι εἶναι δεμένο μαζὶ μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ καὶ γιὰ νὰ χαθῇ αὐτὸ πρέπει νὰ σβύσῃ ὁ Μουζῖκος, νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴ γῆ ὁ Κοζᾶκος.

Πιστεύετε σὲ τέτοιο πρᾶμμα;

Ἐμπρός! Μὴ χάνετε τὴν εὐκαιρία. Ἀγοράσατε ρούβλια τώρα ποῦ εἶναι σχεδὸν στὸ τέταρτον τῆς ἀρχικῆς ἀξίας των.

Δώσατε παραγγελίας

BOORAS BROS.

5 BATTERY PLACE NEW YORK

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ

Οἱ περισσότεροι ἑκατομμυριοῦχοι στὴν Ἀμερικὴ ἔγειναν ἀπὸ τὰ οἰκόπεδα.

Οἱ διάφοροι ὁμογενεῖς ἐπλούτισαν ἀπὸ ἕνα καλὸ μαγαζί, σὲ κεντρικὴ θέσι, μὲ λογικὸ ἐνοίκιο καὶ μὲ συμφέρουσα λίστα.

Ἕλληνες! Σᾶς δίδομε τὴν εὐκαιρία νὰ κάνετε χρήματα.

Πρὶν ἀποφασίσετε ν' ἀνοίξετε μαγαζὶ ἢ ν' ἀγοράσετε οἰκόπεδα, σπίτια, ἐλᾶτε νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε.

Εἶναι συμφέρον σας. Δὲν χάνετε τίποτε.

GREEK-AMERICAN REALTY CO.,

203 ERIE BUILDING

CLEVELAND, OHIO

ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΜΕΡΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

KISS ME CIGARETTE CO. INC.

"Kiss me". Δὲν εἶναι μάγουλα σὲ ὥμορφη Παρθένα
ποῦ προκαλοῦν τὸ φίλημα σὲ χείλη διψασμένα.
"Kis me" τοῦτέστι φίλαμε σοῦ λένε νέτα σκέτα
ὅμως δὲν εἶναι θηλυκά· ἀλλ' εἶναι σιγαρέττα.
Καπνὸς Τουρκίας εὔγευστος καὶ τῆς Ἑλλάδος πρώτης
ποῦ κι' ἂν δὲν εἶσαι θεριακλῆς σὲ κάνει ἡ ποιότης.

352 Donner Ave., ...MONESSEN, PA.

Η ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ
ΤΟ "ΜΥΡΟΝ Ν. ΖΑΡΠΑ"

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΡΙΖΙΚΩΣ ψωρίασιν, ἐμπιοφύτην, ἀρμυρόφλεμμα (Ἀλωπίκη), ρευματισμούς, φαγοῦραν, ἐξανθήματα, σκασίματα δέρματος, πιτυρίδα καὶ πτῶσιν τριχῶν, κρυολόγημα, χιονίστρες, αἱμορροΐδες, βῆχα χρόνιον, κρυολογήματα, πιάσιμο, σύγκαμα, σπυρία τοῦ προσώπου·

Μαλακώνει τὸ πρόσωπο καὶ γυαλίζει τὸ δέρμα.

Τιμὴ 25 σέντς, 50 σέντς καὶ 1.00 δολλάριον.

ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ Η «ΔΥΝΑΜΙΣ»,
τοῦ ἰδίου ἐφευρέτου.

Μαντζοῦνι κατασκευασμένο ἀπὸ ἁγνὰ φάρμακα, ρίζες, φλοιοὺς καὶ φύλλα δένδρων.

Ἐνδυναμώνει τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς ἀναιμικούς. Θεραπεύει τὴν δυσπεψίαν, τὴν δυσκοιλιότητα, τὸν πονοκέφαλον. Καθαρίζει τὸ αἷμα, κάμνει ὡραῖο πρόσωπο καὶ κόκκινα μάγουλα.

Τιμὴ $2.50

Γράψατε N. ZARPAS, 45 7th St., Monessen, Pa.

VENIZELOS BRAND

Εἶναι τὸ Brand ποῦ κατέκτησε ὄχι μόνον τὴν Ἑλληνικήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ξένην ἀγορὰν στὴν Ἀμερικήν. Εἶναι τὸ λάδι ποῦ βρίσκεις σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ Παντοπωλεῖα καὶ εἰσάγεται τώρα καὶ στὰ Φαρμακεῖα ἀκόμα. Καὶ ξέρετε γιατί τὸ μὲν λάδι εἶναι ἄοσμο, δύο φορὲς διϋλισμένο, ἁγνό, ἔχει χρῶμα σὰν κιχριμπάρι, οἱ δὲ συσκευασταί του ζητοῦν ἐλάχιστο κέρδος. Τὸ μυστικὸ εἶναι. Πρώτης τάξεως λάδι καὶ τιμὴ φθηνή.

SHEPPARD—STRASSHEIN CO.
688 W. Randolph St.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΩΤΗΣ
Διευθυντὴς Ἑλληνικῶν καὶ Ἰταλικῶν Προϊόντων.

Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ ἂν θέλης προϊόντα
χωρὶς νὰ βρίζῃς ἔπειτα κάθε νεκρὸν καὶ ζῶντα
Ἂν θέλης σῦκα καὶ τυριὰ καὶ ραφινᾶτο λάδι
καὶ στὸ κρεββάτι ἥσυχος νὰ πέφτῃς κάθε βράδυ,
ἐὰν τὸ χρῆμά σου διπλὸ θέλῃς νὰ πάρῃς πίσω
νὰ λές: «Ἀπ' τοὺς Μικρούτσικους τοὺς Μπρόδερς θὰ ψωνίσω»

Microutsicos Bros. 61 New Bowery, New York.

Τὰ πάντα εἶναι πιθανά. Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ
μὰ ἂν ποτὲ ὠτομομπίλ στὸ δρόμο σὲ πλακώσῃ
Ἂν μ' ἕνα πόδι εὑρεθῇς εἴτε μὲ δίχως χέρι
καὶ ἔχεις οἰκογένεια καρβέλι ποιὸς θὰ φέρῃ;
Μέσ' στὴ ζωή σου δύστυχε τέτοια ἂν ἔρθῃ μέρα
Οὐαὶ ἂν εἶσαι σύζυγος καὶ ἂν σὲ λὲν πατέρα.
Ἐὰν δὲν θέλῃς συνεπῶς στὸ δρόμο νὰ πεθάνῃς
στὸν Τζὼν Μαράκα πήγαινε ἀσφάλειες νὰ κάνῃς.

John Marakas, Rookery Bldg. Room 817, Chicago, Ill.

Πρώτης τυριὰ Ἑλληνικὰ καὶ φέτα καὶ κασέρι
καὶ κασκαβάλι ἔξοχο ὁ Σιδερᾶκος φέρει.
Εἶδος παντοπωλειακό, ὅτι ζητήσῃς ὅ,τι
στὸ Σιδερᾶκο θὰ τὸ βρῇς τὸν βεροπατριώτη.
Ἐληὲς καὶ λάδια καὶ λοιπὰ ὅσα ὁ νοῦς σου βάλλει
κι' ὁ παραγγέλλων τὸν παρᾶ θὰ τοῦ προκαταβάλλῃ.

C. G. SIDERAKOS 93 Oliver St. NEW YORK.

Ὁ «ΣΑΤΥΡΟΣ» εἰς τὸ Pittsburgh, Pa. πωλεῖται εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν Ξενοδοχεῖον ὁ «ΕΡΜΗΣ».

Θέλεις βιβλία νὰ χαρῇς, νὰ λυπηθῇς, νὰ φρίξῃς;
θέλεις στὸ φῶς τ' ἀληθινὸ τὰ μάτια σου νὰνοίξῃς
ἀπὸ Τολστόϊ καὶ Οὐγκώ, Πολέμη, Παλαμᾶ
ὡς τὸ μικρὸ τραγουδιστὴ καὶ ὡς τὴ Χαλιμᾶ;
Εἰς τοῦ Κομπέρου γράψατε ἢ σῦρτε νὰ τὰ βρῆτε
γιατὶ ἀλλιῶς σᾶς βεβαιῶ θὰ μεταμεληθῆτε.

G. KAMBEROS, 36 N. Howard St., Akron, Ohio.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΣ
ATHENIAN MFG CO.
ΠΡΟΘΥΜΙΑ

Θέλεις στὸν κόσμο εὐτυχής, χαρούμενος νὰ ζήσῃς;
Πρῶτα ἀπ' ὅλα τὴν ὑγειὰ νὰ μὴν παραμελήσῃς.
Ἀπ' τοῦ κορμιοῦ τὴ μηχανὴ μιὰ ρόδ' ἂν σταματήσῃ
εἶν' ἀρκετὴ σιγά, σιγὰ στὸν τάφο νὰ σὲ κλείσῃ
κι' ὅσα λεπτὰ κι' ἂν ἔκαμες ποῦ μ' αἷμα τάχεις βγάλει
θᾶρθῃ καιρὸς κακόμοιρε νὰ τὰ γλεντήσουν ἄλλοι
Ἀδυναμία συνεπῶς τὰ νεῦρ' ἂν σοῦ ταράζῃ
δυσκοιλιότης συνεχῶς ἂν τύχῃ σὲ πειράζῃ
ἀναιμικὸς ἂν ἔγεινες καὶ ἔχεις καρδοχτῦπι
ἂν ἔχῃς πονοκέφαλο, ἂν ὄρεξι σοῦ λείπῃ
γιὰ τὸ Μαντζοῦνι φίλε μου αὐτοστιγμεὶ νὰ γράψῃς
πρὶν ἡ ἀρρώστεια πάρει μπρὸς κι' ἐρθῇ καιρὸς νὰ κλάψῃς.

ATHENIAN MANUFACTURING CO.
336 So. 2nd St. Philadelphia Pa.

ELLENIC FURNISHING Co.
691 6th AVENUE NEW YORK.

ΝΕΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ

Μεγάλη παρακαταθήκη ὅλων τῶν ἀνδρικῶν εἰδῶν. Ὑποκάμισα, κάλτσες κλπ.— ὅ,τι εἶδος μεταξωτὰ ἐσώρουχα, τῆς ἐποχῆς καλοκαιρινά.

Τιμαὶ ὡρισμέναι, ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
555 8th Avenue.

Δὲν εἶναι μόσχος ἢ Μαϊοῦ τριαντάφυλλα καὶ γιούλια
Εἶναι καφὲς τοῦ Ὄθωνος, καφὲς τοῦ Νικολούλια
καφὲς τῆς Μέκας ἄδολος, ἁγνὸς σὰν τὴν παρθένο,
γι' αὐτὸ σκορπίζει π' ἄρωμα τὸ χιλιομυρωμένο.
Ἐὰν λοιπὸν γιὰ θεριακλῆς ὅπως ἐγὼ περνᾷς
δοκίμασέ τον μιὰ φορὰ καὶ θὰ μὲ συχωρνᾷς.

GREEK-ARABIAN COFFEE
352 Pearl Street, New York, City.

* * *

Ἀτμόπλοια τῆς Ἐθνικῆς, δελφίνια φτερωτὰ
ποῦ αὐλακώνουν τ' ἁλμυρὰ νερὰ καμαρωτά,
Βαπόρια ποῦ τὴ θάλασσα κι' ἄγρια τὴ φιλοῦνε
καὶ παίζουν μὲ τὸ κῦμα της καὶ τὴν περιγελοῦνε
μὲ λοῦσο καὶ νοικοκυριό, τηλέγραφο Μαρκόνι
κι' ὁ ταξειδιώτης ναῦλά του ἐλάχιστα πληρώνει.
Ὁ Γαλανὸς γι' αὐτὰ ἐδῶ καὶ δίνει καὶ εἰσπράττει
ποῦναι κομμάτι μάλαμα καὶ παραπάνω κᾶτι.

N. A. GALANOS 20 Pearl St., N. York

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Ἰατρὸς
256 W. 44 ST. NEW YORK.

Λάδι ξανθὸ Ἀϊδινιοῦ καὶ λάδι Καλαμάτας
ποῦ σοῦ θυμίζει τὰ μαλλιὰ ξανθῆς γαλανομάτας,
λάδι ἀνθοῦ ἀπόσταγμα καὶ λάδι μυροβόλο,
ἐληαὶς-καρύδι Σάλωνας κι' ἐληαὶς ἀπὸ τὸ Βόλο
τῆς Ἀχαΐας τὰ ὑγρὰ τὰ μυρωμένα 'κεῖνα
στοῦ Ραβαζούλα θὰ τὰ βρῇς καὶ πάμφθηνα καὶ φῖνα.

RAVAZULA BROS. 3 Madison St., NEW YORK

ΕΙΔΗ ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΙΛΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ
ΔΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΣ
PEPPAS & ALEX COMPANY
Paco Bldg.
CLEVELAND, OHIO.
167—169 W. Lake St.
CHICAGO, ILL.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΜΑΣ

Ἡ φτίνεια τρώει τὸν παρᾶ μὰ σὰν δὲν ἔχῃς χρῆμα
Δὲν ἠμπορεῖς σὲ βεβαιῶ νὰ κάνῃς οὔτε βῆμα.
Εἶναι πολλοὶ εἰσαγωγεῖς μὰ σὰν τοὺς «Δρίβα-Λέκα»
σ' ὅλον τὸν κόσμο στὴν τιμὴ δὲν θᾶβρῃς μήτε δέκα.
Λάδια, ἐληές, τυριά, καφὲς μὲ φθήνεια ὅσω πέρνει
γιατ' ὅλα τὸ Κατάστημα τοῖς μετρητοῖς τὰ φέρνει.

LEKAS & DRIVAS 19-21 Roosevelt St. N. Y.

LIMPERT SALES COMPANY
47 W. 34th St., NEW YORK

ΔΙΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ

Soda fountains, Carbonators, Fixtures, Show-Cases, Stoves, Chairs, Tables, Tile Floors, Ice boxes, Store fronts. Μηχανήματα ὅλων τῶν εἰδῶν, Καθρέπτας etc.

ΔΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ & LUNCH

Tile floors, Tile walls, Ranges, Steam Tables, Coffe Urns, Ice boxes, Silver ware, Aluminum ware Show Cases, Tables and Chairs, Counters, Ceilings καὶ Exhust fans.

Πρὸς δὲ ἀναλαμβάνομεν τὴν τελείαν ἐπίπλωσιν καταστημάτων μὲ τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ ὅρους λογικούς.

ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΗΜΑΣ ΠΡΙΝ ΑΠΩΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ

Π. Μ. ΠΑΤΕΣΤΙΔΗΣ
Ὀδοντοϊατρὸς
47 West 39th Street New York
Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 π. μ. 1—7 μ. μ.
Τὰς Κυριακὰς 11—12.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Vanderbilt 2115.

Μ. Δ. ΝΙΚΑΣ
Ἰατρὸς
175 Lexington, Ave. New York.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Madison Square 4775.

GAGALIS & ECONOMOU
252 Chestnut St., Manchester, N. H.

Γυρεύεις εἴδη ἀνδρικὰ εἴτε καὶ γυναικεῖα
γιὰ κάθε γοῦστο καὶ τιμή, γιὰ κάθε ἡλικία;
Θέλεις χασέ, μεταξωτά, λινὰ ἢ μουσαμᾶδες,
στέφανα γάμων λεμονιᾶς, βαφτιστικὰ λαμπᾶδες;
Στοῦ Οἰκονόμου—Γάγαλη εὐθὺς νὰ τὰ πρυμνήσῃς
ὅλα τὰ εἴδη ποῦ ζητεῖς φθηνὰ νὰ τὰ ψουνίσῃς
γιατ' ἔχουν πρώτης μαγαζὶ μὲ ποικιλία, πλοῦτο
ποῦ σὰν τὸ βλέπεις στέκεσαι καὶ λὲς μωρ' τ' εἶναι τοῦτο;

Ξενοδοχεῖον ὕπνου ποῦ καὶ φαΐ σοῦ δίνει
δωμάτιο ποῦ λάμπει σὲ νοικοκυρωσύνη
νερὰ ζεστὰ καὶ κρῦα, φῶς, ἥλιο καὶ ἀέρα
μὲ τὴ βδομάδα νοῖκι μὰ καὶ μὲ τὴν ἡμέρα
Χοτὲλ ἡ «ΚΑΛΛΙΘΕΑ» ξενοδοχεῖον πρώτης
ὁ Παπανδρέου τῶχει λεβέντης πατριώτης.

HOTEL KALITHEA
35 Gilbert St., Bridgeport, Conn.,

Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρός.
14 East 38th St., NEW YORK
Ὧραι ἐπισκέψεως 9—11 π. μ. 5—8 μ. μ.
Κυριακὰς 9—12 π. μ.
Ἀριθ. Τηλεφώνου Murray Hill 607.

Ποιὸ προϊὸν Ἑλληνικὸν κι' Ἰταλικὸ ἐπίσης
στὸ μαγαζὶ χρειάζεσαι νὰ τὸ μεταπωλήσῃς;
Λάδι ἁγνὸ καὶ γκαραντί, κιχριμπαρένιο λάδι;
Θέλεις ἐληὲς τῶν Καλαμῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀμφίσσης,
Πρώτης τυριὰ τοῦ Παρνασσοῦ νὰ φᾷς καὶ ν' ἀπορήσῃς·
Μόνον σ' αὐτοὺς ν' ἀποτανθῇς ποῦναι παιδιὰ τζιμάλι
καὶ παραλῆδες ἔμποροι κι' εἰσαγωγεῖς μεγάλοι.
Γρᾶψε εὐθὺς στοὺς ἀδελφοὺς κυρίους Μοσχαχλάδη.

MOSHAHLADES BROTHERS
New Bowery and James Street New York.

Κ. ΚΑΡΟΥΣΟΣ
Ἰατρὸς
136 E. 17th St., NEW YORK

***

Μίστερ κανεὶς δὲν θὰ σὲ πῇ πῶς δὲν θὰ πῇ καὶ μένα.
φοῦχα ἐὰν ἐπάνω μας δὲν δῇ καλοραμμένα.
Ἂν θέλῃς νὰ συγκινηθῇ κι' ἡ ἄσπλαγχνη Ἐκείνη
μόλις ντυμένο σὲ ἰδῇ λὲς κι' εἶσαι φιγουρίνι
στοὺς Παπαγεωργίου Μπρὸς νὰ τρέχῃς τακτικὰ
φοῦχα νὰ κάνῃς ὥμορφα καὶ καλλιτεχνικά.

PAPAGEORGE BROS.
600 Blue Island CHICAGO, ILL.